Р Е Ш Е Н И Е
№ 43864

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 8 състав,** в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5848** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 20376 от 12.06.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 53-00-122 от 27.05.2024 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“- С. (ДОДОП) при Национална агенция за приходите решение (НАП), подадена от „Интерпласт БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 2 и адрес по жалбата [населено място], [жк], [жилищен адрес] ап. Офис 6, представлявано от управителя И. Д. С., чрез адв. З. П. Н., САК, с адрес за кореспонденция [населено място], пл. Света Неделя № 16, ет. 2, офис 3 срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200–22230–00959–091-001 от 11.01.2024 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник на сектор „Ревизии“, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 552 от 25.04.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място], в оспорената част на установената данъчна загуба за 2020 г. и установените задължения за ДДС за периоди м.11.2020 г., от м. 01.2021 г. до м. 03.2021,. м. 05.2021 г. и м. 06.2021 г., ведно със съответните лихви.

Оспорващият моли съда да отмени РА, потвърден с решението на ответника, като незаконосъобразен, необоснован и неправилен, постановен при неправилно приложение на материалния закон и процесуалните правила. Жалбоподателят твърди, че са ангажирани доказателства, ведно с издадените фактури са достатъчни доказателства относно факта на придобиване на стоките от него. Излагат се доводи, че са налице доказателства, че със стоката са

осъществени последващи доставки – представени са ЧМР и пакинг листове, от които е видно, че със стоките са осъществени ВОД, съгласно чл. 45, т. 2, буква. „б“ ППЗДДС. Оспорващият възразява срещу изводите на ревизиращите, че „Би кемикълс България“ ЕООД не разполага с кадрова, техническа и материална обезпеченост, тъй като на стр. 27 от РД е записано, че словенското дружество SITKOMP D.O.O. е посочило, „че за периода 01.11.2020-30.06.2021 г. е складирал стоки на „Би кемикълс България“ ЕООД. Жалбоподателят излага сходни аргументи по отношение на доставчиците „Гаппласт България“ ЕООД и „Итал сервиз груп“ ЕООД. На следващо място се излагат доводи, че органите по приходите са направили изводите си за отказ от упражняване на правото на данъчен кредит, нарушавайки законодателството на ЕС и националното законодателство. Инвокират се доводи, че ревизиращият екип е допуснал нарушение на административнопроизводствените правила при преценка на събраните доказателства. Допълнително се навеждат аргументи за нарушение на материалния закон, защото е отказал право на данъчен кредит на основание, различно от посоченото в Решение на СЕС от 4 юни 2020 г. по дело С-430/19 г., защото органите по приходите са посочили, че отказва правото на ползване на данъчен кредит поради непредоставяне на документи, касаещи доставката между трето лице и доставчика на оспорващия. В тази връзка се е посочено, че непредоставянето на документи за доставка, в която жалбоподателят не е участвал, нито въобще е знаел за нея, не е основание за отказ на упражняване на правото на данъчен кредит. Не на последно с жалбата се твърди , че ревизираното лице е доказало последваща реализация на стоката. В заключение е посочено, че доколкото доставките от преките доставчици на жалбоподателя са безспорно извършени. То безспорно е доказано, че „Интерпласт БГ“ ЕООД е разполагало със стоките, предмет на фактурите, поради което органите по приходите незаконосъобразно не са признали извършения разход за закупуването им и е увеличил ДФР за процесните данъчни периоди. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Н., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и РА да се отмени като неправилен и незаконосъобразен. Претендира сторените съдебно – деловодни разноски по делото, съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. С., която оспорва жалбата и предлага да се остави без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е повторно по смисъла на чл. 155, ал. 4 ДОПК и е възложено във връзка с Решение № 216 от 15.02.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., поради което е образувано с издадена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2200-22230-00959-020-001 от 23.02.2023 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, е възложила извършването на ревизия на „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г.; Данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2021 г.; за периода от 01.05.2021 г. до 30.06.2021 г. и за периода от 01.11.2-2- г. до 30.11.2020 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Ю. С. Т.-С., главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Р. К. Докторова-П., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 2 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 02.03.2023 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-2200-22230-00959-020-02 от 27.04.2026 г., издадена от С. К., е продължен срокът на ревизията до 02.6.2023 г.. Заповедта е връчена на

28.04.2023 г. по електронен път.
Със ЗИЗВР № Р-2200-22230-00959-020-003 от 01.06.2023 г., издадена от С. К., е продължен срокът за извършване на ревизията до 30.06.2023 г. Заповедта е връчена на 02.06.2023 г. по електронен път.
Със заповед № Р-2200-22230-00959-023-001 от 11.07.2023 г., издадена от С. К., е спряна ревизията на основание чл. 34, ал.1, т. 2 ДОПК във връзка с постъпило искане за спиране от Ю. Т.-С., считано от 11.07.2023 г. до получаване на отговори на изпратени молби за информация до данъчните администрации на Италия и С.. .
Със заповед № Р-2200-22230-00959-143-001 от 05.10.2023 г., издадена от С. Т., производството по ревизията е възобновено, считано от 05.10.2023 г. и е определен срок за завършването и до 27.10.2023 г. Заповедта е връчена на 19.10.2023 г.
Със ЗИЗВР № Р-2200-22230-00959-020-004 от 29.06.2023 г., издадена от С. К., е продължен срокът за извършване на ревизията до 02.08.2023 г.
Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р-2200-22230-00959-092–001 от 09.11.2023 г., връчен на 13.11.2023 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.
Издаден е РА № Р–2200-22230-00959-091–001 от 11.01.2024 г., с който са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 185 615,82 лв. и лихви 55208,96 лв. или общо 240 824,78 лв.
В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53–06– 1993 от 22.02.2024 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23–22–335 от 29.02.2024 г. по регистъра на дирекция ОДОП.
От описаните в РД и РА факти се установява следното:
Жалбоподателят е извършвал вътрешна и външна търговия на едро и дребно, събиране, изкупуване, рециклиране и препродаване на ПЕТ полимерни отпадъци, търговско представителство. Дружеството е търговец по смисъла на §1, т. 45 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за управление на отпадъците (ЗУО). Представил е решения на Министерство на околната среда и водите, Регионална инспекция по околната среда и водите С., удостоверяващи вписвания в съответните регистри. Декларирало е данни за 9 наети лица на трудови договори, на длъжности „работник рециклиране на отпадъци“, „машинен оператор“ „пресоване на пластмаса“, „общ работник“, „мениджър покупки и продажби“, „търговски директор“. Регистрирано е по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), считано от 16.05.2013 г.
Съгласно договор за покупко-продажба на пластмаса от 14.10.2020 г. оспорващият е следвало да достави на LUAL PLAST SAS, Италия пластмаса PA-66G.F.20% RAL 7035 черна гранула. Условия на доставката са DDP CCEMMECI SRL, Италия. Договорена е цена от 2,16 EUR/кг, без ДДС, дължима 100% авансово от купувача въз основа на издадена фактура от продавача. Издадени са 8 фактури към италианското дружество. Същите подробно са описани в таблица на стр. 17 от РД - номер и дата на издаване, предмет на доставка, данъчна основа, ДДС, период на деклариране.
В изпълнение на дадените указания в Решение № 216 от 15.02.2023г. на директора на дирекция ОДОП С. е изготвена молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Италия за информация получило ли е LUAL PLAST S.r.1, Италия стоките - предмет на доставка по издадените фактури от „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД и ако да - данни и документи, удостоверяващи мястото на получаване, последваща реализация, транспортирането им.
На 16.08.2023 г. приходната администрация на Италия е предоставила информация, че „ИНТЕРПЛАСТ БГ" ЕООД е издало фактури на LUAL PLAST S.r.l, Италия, които последното е отразило за счетоводни цели в размер на 513 571,20 EUR. Срещу италианското дружество е

налице ревизионна дейност, довела до възстановяване на данъци. То е регистрирано на 08.09.1994 .г под името LUAL DI TRONELLI MAURIZIO&C. SNC, с акционери Т. М. и съпругата му Капечи М.. Дейността му е „Разни опаковки и аксесоари за дрехи“. На 28.01.2020 г. е преобразувано от събирателно дружество (SNC) в командитно дружество (SAS), като акционерът Капечи М. е заменен от сина и Т. А.. На 31.07.2020 г. е променено наименованието му - на LUAL PLAST DI TRONELLI MAURIZIO & C. SAS и е включило в корпоративната си цел търговия на едро с пластмаси. На 24.05.2022 г. е преобразувано отново в дружество с ограничена отговорност (S.r.l) и седалището му е преместено в [населено място]. След данъчна проверка, извършена през м. 12.2022 г., е установено, че LUAL PLAST S.r.l, Италия е работило в контекст на „вертележка на измама“, характеризираща се с набор от така наречените компании измамници „фабрики за хартия“ и „филтриращи“ компании, създадени и/или използвани с единствената цел за извършване на фиктивни операции, насочени към създаване на несъществуващи кредити в полза на компании „бенефициенти“.

Взето е предвид обстоятелството, че жалбоподателят не е разполагал и не е имал право да се разпорежда като собственик със стоките - предмет на вътреобщностни доставки (ВОД) към италианското дружество, тъй като издадените фактури от предходните доставчици - „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не документират реално осъществени доставки, данни за което са описани в решението.

С РА са определени нулеви данъчни основи по издадените фактури от оспорващия към LUAL PLAST S.r.l, Италия, които документират ВОД.

На база решение № 216 от 15.02.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., с РА е прието, че фактури № 2491 от 30.06.2021 г. и № 2493 от 30.06.2021 г., издадени от жалбоподателя към GTL TRANSPORT GmbH, А., не документират ВОД, тъй като мястото им на изпълнение на документираните с тях доставки не е на територията на Б., а на територията на С..

2.Относно на декларирате покупки и приспаднатия данъчен кредит

Ревизиращият екип е преценил, че за оспорващия не се следва право на данъчен кредит в размер на 185 615,82 лв. по следните фактури:

2 фактури, издадени от „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, в размер на 36 576,00 лв. за данъчни периоди м. 11.2020 г. и м. 01.2021 г., с предмет на доставка - пластмаса PA-66 G.F.20% RAL 7035, черна гранула;

6 фактури, издадени от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, в размер на 12 655,82 лв. за данъчни периоди м. 02.2021 г., м. 03.2021 г., м. 05.2021 г. и м. 06.2021 г., с предмет на доставка - пластмаса PA-66 G.F.20% RAL 7035, черна гранула;

2 фактури, издадени от „ИТАЛ СЕРВИС ГРУП“ ЕООД, в размер на 36 384,00 лв. за данъчен период м. 06.2021 г. с предмет на доставка - ABS 6421, черна гранула.

В хода на предходната ревизия са извършени насрещни проверки на „БИ.КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Представители на дружествата или упълномощени от тях лица не са открити на декларираните адреси аз кореспонденция. Доставчиците не са представили документи и обяснения по вречени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ). Жалбоподателят е уведомен за посоченото обстоятелство. Той е представил документи, удостоверяващи отношенията с тях.

Установено е, че с Договор за покупко-продажба на пластмаса от 01.10.2020 г. „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД (купувач) е възложило на „БИ.КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (продавач) доставка на пластмаса PA-66 G.F.20% RAL 7035, черна гранула, количеството на която следва да бъде съгласувано в отправена оферта от продавача и приета от купувача. Договорена е цена в размер на 1,95 EUR/кг., без ДДС. Транспортът на стоката е за сметка на продавача и следва да се организира

до дестинация, посочена от купувача.
С всяка от фактури № 1...66 от 20.11.2020 г. и № 1...89 от 14.01.2021 г. „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е документирало продажба на 24 000,00 кг. PA-66 G.F.20% RAL 7035 на „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД, на стойност 109 728,00 лв. (данъчна основа 91 440,00 лв. и ДДС 18 288,00 лв.). Към фактура №..66 от 20.11.2020 г. е приложена стокова разписка № 1 от 20.11.2020 г., документираща опаковането на стоката в 20 палета. По фактурите е извършено плащане по банков път.
С фактури № 2225 от 26.11.2020 г. и № 2273 от 15.01.2021 г., всяка от които на стойност 51 360,00 EUR, с левова равностойност 10 451,43 лв., оспорващият е документирал продажба на стоките - предмет на доставка по издадените фактури от „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към LUAL PLAST SAS, Италия. Декларирало е фактурите в дневник продажби като ВОД. В тях е вписано местоположение на стоките - „ШЕНКЕР“ ЕООД, [населено място], [улица]. По фактура № 2225 от 26.11.2020 г. е получило плащане по банков път на 24.11.2020 г. - преди датата на издаването й. С РА е прието, че издадените фактури към LUAL PLAST SAS, Италия са с нулеви данъчни основи.
В хода на предходната ревизия е установено, че превозът на стоките по издадените фактури от „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, предмет на последваща продажба към LUAL PLAST SAS, Италия, е удостоверен с международни товарителници (ЧМР), в които за изпращач /клетка 1/ е вписано „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД, получател /клетка2 и клетка24/ LUAL PLAST SAS, място на товарене на стоките /клетка 22/ „ШЕНКЕР“ ЕООД, [населено място], [улица], място на разтоварване - EMMECI S.r.l, превозвач - ITAL TRANS GROUP LTD, ЕИК[ЕИК] и регистрационни номера на моторните превозни средства /МПС/, с които е извършен транспортът - рег. № С./С..
След направена справка в базата данни на Агенция Митници, модул „Пътни такси и разрешителни режими“ е констатирано, че не са налице записи за преминаване през ГКПП на Б. аз МПС рег. N./C. за датите, посочени в ЧМР.
При повторната ревизия за удостоверяване на превоза на стоките жалбоподателят е представил международни товарителници, различни от представените при предходното ревизионно производство. В тях за изпращач е вписан „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД; получател - LUAL PLAST - Via Larciano 24, M. Vidon Corrado I.; товарен пункт - SITKOMP, 6271 Dekani, Slovenia; разтоварен пункт - EMMECI S.r.l, 34170 Gorizia, I., превозвач - „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД. В клетка 22 от ЧМР - подпис и печат на изпращача е поставен печат на SITKOMP D.O.O., Dekani - Slovenia, в кл. 32 превозвач - на „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД, с моторни превозни средства рег. № С./Р., а в кл. 24 - място и дата на получаване - печат на EMMECI SRL Gorizia.
При повторната ревизия към фактурите за продажби са представени копия на VAT EXPORT CONFIRMATION, в превод на български език -потвърждение за износ. С тях е документирано, че стоките по издадените фактури към LUAL PLAST SAS, Италия са напуснали територията на С. с камион и са пристигнали в Италия. Те са съставени в [населено място], на датите на изготвяне на международните товарителници.
В изпълнение на дадените указания в Решение № 216 от 15.02.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С. е извършена насрещна проверка на „ШЕНКЕР“ ЕООД. Изготвен е Протокол № П-2222-25230-64616-141-001 от 24.04.2023 г. В декларация рег. № П-2222-25230-64616-ПРД-001-И от 24.04.2023 г. в ИС Контрол, представител на „ШЕНКЕР“ ЕООД е декларирал, че в периода от м. 11.2020 г. до м. 01.2021 г. в склада си, находящ се в [населено място], [улица], дружеството не е съхранявало стоки на „БИ.КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД или „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД, и не е натоварило такива на превозвач „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД.

След справка в базата данни в НАП е установено, че през периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя „БИ КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е декларирало в дневник покупки получени доставки на стоки от ГАППЛАСТ ГМБХ, VNI ATU73630323, EM POLYMERS SRLS, VIN IT02468810466, ADVANCED SYSTEMS POLYMERS SPA - като получател при вътреобщностно придобиване (ВОП) чрез протоколи за начисляване на ДДС с отрицателен знак и като посредник в тристранни операции.

Установено е, че с Договор за покупко-продажба на пластмаса от 15.02.2021 .г „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД (купувач) е възложил на „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (продавач) доставка на пластмаса PA-66 G.F.20% RAL 7035, черна гранула, количеството на която е следвало да бъде съгласувано в отправена оферта от продавача и приета от купувача. Договорена е цена в размер на 2,00 EUR/кг., без ДДС. От името на „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД договорът е подписан от Джанлука Ч., в качеството на управител.

„ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е издало 6 фактури, чиито номер и дата на издаване са описани в РД. С всяка от тях е документирана доставка на 42 000,00 кг. PA- 6 G.F.20% RAL 7035, на стойност 12 655,81 лв. (данъчна основа 93 879,84 лв. и ДС 18 775,97 лв.). Във фактурите е посочено местоположение на стоките - склад Итал Т. ООД. По фактурите е извършено плащане по банков път.

По време на повторната ревизия жалбоподателят е представил протоколи, документиращи прехвърляне на право на собственост върху стоките - предмет на доставка по издадените фактури от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с изключение на фактура № 2 от 05.03.2021 г. В протоколите към фактури № 4 от 19.03.2021 г., № 14 от 11.05.2021 г., № 16 от 17.05.2021 .г и № 26 от 15.06.2021 г. е посочено, че стоките се намират в склад на SITKOMP D.O.O, [населено място], С., а към фактура No1 от 23.02.2021 г. - в склад в [населено място], [улица]. Отбелязано е, че собствеността върху тях е прехвърлена от „ГАПЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД на „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД, без да напускат съответния склад. Описано е, че стоките остават за отговорно пазене в склада, докато новият собственик не разпореди експедицията им.

С Договор за покупко-продажба на пластмаса от 14.10.2020 г. „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД /продавач/ е поело задължение да достави на LUAL PLAST SAS, Италия пластмаса PA-66 G.F.20% RAL 7035 черна гранула на цена 2,16 EUR/кг., без ДС, дължима 100% авансово от купувача въз основа на издадена фактура от продавача. Условия на доставката са DDP EMMECI S.r.1, Италия.

Оспорващият е издал 6 фактури към LUAL PLAST SAS, Италия, всяка от които с данъчна основа в размер на 52 800,00 EUR, с левова равностойност 103 267,82 лв. Декларирал е фактурите в дневник продажби като ВОД. Те са съставени след датите на издаване на фактурите от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД /до 15 дни/. В тях е вписано място на натоварване на стоките - „ИТАЛ ТРАС ГРУП“ ЕООД, с адрес [населено място], [улица]. С РА е прието, че процесните фактури са с нулеви данъчни основи.

За доказване на превоза на стоките по издадените фактури от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, предмет на последваща продажба към LUAL PLAST SAS, Италия, жалбоподателят е представил международни товарителници и опаковъчни листове. Към фактура № 2340 от 24.02.2021 г., с получател LUAL PLAST SAS, Италия са представени 2ЧМР, в които са

вписани различни данни. В ЧМР към останалите фактури за изпращач е посочено „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД, а аз получател LUAL PLAST, Италия. Като превозвач е вписано „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД и е отбелязано, че транспортът е извършен с МПС рег. [рег.номер на МПС] /Р., а за място на товарене на стоките е посочено SITKOMP D. O . . , C.. То не съответства на местоположението им, съгласно фактурите за продажби - склад на „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД в [населено място], [улица]. Посочен е разтоварен пункт EMMECI SRL, Италия, а на място на дейност на получателя по фактурите - LUAL PLAST, Италия.

В изпълнение на указанията на директора на дирекция ОДОП С., дадени в Решение № 216 от 15.02.2023 г., е извършена насрещна проверка на „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД - вписано като превозвач в международните товарителници. Изготвен е Протокол № П-2222-14230-64618-141-001 от 09.05.2023 г. Представител на „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД е декларирал, че за периода от м. 11.2020 г. до м. 06.2021 г. дружеството е извършило превоз на стоки с получател LUAL PLAST DI TRONELLI MAUR, VIN IT01422310449, за сметка на чуждестранното лице. Стоките са натоварени от склад на „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД, в който са съхранявани, и разтоварени в Италия, на вписаните места в международните товарителници. Получило е плащане от LUAL PLAST DI TRONELLI MAUR, Италия по банков път. Пряк изпълнител на услугите е съдружник в „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД. Представени са копия на Лиценз за извършване на международен превоз на товари № 13425 от 08.06.2015 г., издаден от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщения; заявки за транспорт; фактури; кредитно известие № 112 от 14.01.2021 г.; ЧМР; регистрационни талони на вписаните автомобили в международните товарителници; Договор за наем на склад № 5 от 01.01.2018 г., находящ се в [населено място] [улица], с наемодател „ИТАЛ СИСТЕМ“ ЕООД; Договор от 01.10.2018 г. за наем на открита площ от 60 кв. м. на адрес [населено място], [улица], с наемодател „ЕСКОС“ АД, с представляващ Д. Д.; хронологичен регистър на издадените документи към LUAL PLAST DI TRONELLI MAUR, Италия и получени плащания от последното, без банкови извлечения.

Органите по приходите са установили несъответствия между представените ЧМР от жалбоподателя и превозвача за превоза на стоки по фактури № 2357 от 08.03.2021 .г и № 2389 от 29.03.2021 г., с получател LUAL PLAST, Италия. В представените международни товарителници от превозвача за място на товарене на стоките е вписано [населено място], [улица] и в кл. 2 за изпращач е налице печат на „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД.

При повторната ревизия към фактури за продажби са представени копия на VAT EXPORT CONFIRMATION, в превод потвърждение за износ, с изключение към фактура № 2443 от 18.05.2021 г. С тях е документирано, че стоките са напуснали с камион територията на Б. - по фактура № 2340 от 24.02.2021 г. и С. - по фактури № 2357 от 08.03.2021 г., № 2389 от29.03.2021 г., № 2435 от 11.05.2021 г. и са пристигнали в Италия. Потвържденията за износ са съставени в [населено място] на датите на изготвяне на международните товарителници.

От направена справка в базата данни на НАП е констатирано, че за периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е декларирало в дневник покупки получени доставки на стоки по издадени фактури от „БИ.КЕМИКЪЛС

БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - пряк доставчик на жалбоподателя и ГАППЛАСТ ГМБХ, ЕМ POLYMERS SRLS и ADVANCED SYSTEMS POLYMERS SPA - в качеството на посредник в тристранни операции и получател при ВОП /същите дружества са доставчици и на „БИ.КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД/.
Установено е, че на „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е извършена ревизия за определяне задълженията по ЗДДС аз периодите от м. 02.2021 г. до м. 08.2021 г.
Изготвен е РА № Р-2222-17210-05440-091-001 от 04.05.2022 г. В хода на ревизионното производство дружеството не е представило оригинали на документи, удостоверяващи купени и продадени стоки и услуги. В писмени обяснения счетоводителят на „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е декларирал, че му е предоставяна разнопосочна информация за товарене и разтоварване на едни и същи стоки - че пътуват, реално пресичат границата на Б., разтоварват се в страната и след това се товарят и връщат обратно, като паралелно с това, че стоките не са влизали на територията на Б. и доставките са под формата на тристранна сделка. Посочил е това като причина за корекциите на декларираните данни в отчетните регистри по ЗДС. Заявил е, че не е наясно какви по същество и краен резултат са осъществените сделки от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. При ревизията е констатирано, че декларираните фактури от дружеството в дневник покупки с доставчик „БИ КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не документират реални доставки на стоки към „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД.
При повторната ревизия на „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕСОД в изпълнение на дадените указания от директора на дирекция ОДОП С. в Решение № 216 от 15.02.2023 г. до данъчната администрация на С. е изпратена молба за предоставяне на информация SITKOMP D.O.O. съхранявало ли е в свой склад на територията на С., 6271 Декани, стоки - собственост на „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД или „ИНТЕРПЛАСТ БГ" ЕООД през периода от м. 11.2020 .г до м. 06.2021 ,г. предмет на последващи доставки към LUAL PLAST SAS, Италия и ако да - документи, удостоверяващи тези обстоятелства.
SITKOMP D.O.O., С. е декларирало, че в периода от 01.11.2020 г. до 30.06.2021 г. е складирало стоки на “БИ.КЕМИКЬЛС БЪЛГАРИЯ” ЕООД в изпълнение на сключен договор. Извършило е услуги по товарене, разтоварване и съхранението им. Стоките са пристигали и напускали склада с превозвача, ЧМР и транспортен документ. Според документацията, те са доставени на GAPPLAST GmbH, KДRNTNER STRABE 48, EXINTERM IMPORT EXPORT S.r.l, NEW AKION H. KORLБTOLT FELELOSSЙGU TБRSASБG, ITAL SERVIZ GRUP EOD, SCHENKER EOOD, на територията на Р. и А.. Словенския данъкоплатец е посочил, че не разполага с документацията, приложена към искането със SCAC. Декларирал е, че на 19.01.2021 г. не е извършил услуги към изброените в нея лица. Представил е фактури № 2020-00025 от 05.11.2020 г., № 2020-00037 от 08.12.2020 г., № 2021-00003 от 16.01.2021 г. и № 2021-00006 от 22.02.2021 г., с получател „БИ. КЕМИКЬЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Посочил е, че те са платени споделено от „БИ.КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД и GAPPLAST GmbH. В РД подробно са описани представените документи от словенския търговец.
Въз основа на описаните обстоятелства, с РА е формиран извод, че издадените фактури от „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към

„ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД не документират реално осъществени облагаеми доставки на стоки по смисъла на чл. 12, ал. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС и с тях неправомерно е начислен ДДС. Предмет на доставки са родово определени вещи - черна гранула PA 66 GF 20% RAL 7035. Не са налице доказателства, че към датите на издаването на фактурите доставчиците са разполагали със стоки от вида и количествата, описани в тях, за да може да се разпоредят със същите. При насрещни проверки доставчиците не са представили доказателства за осъществяването на доставките (в т.ч. за придобиването и притежаването на описаните стоки във фактурите, аналитични счетоводни регистри на материалните сметки, транспортни документи и др.). Съгласно информация от базата данни на НАП, те не притежават материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършването им, като е налице префактуриране на стоки между тях.
Всяко от дружествата е едновременно доставчик и клиент на другото. Обстоятелството се потвърждава от мотивите на РА № Р-2222-17210-05440-091-001 от 04.05.2022 г., документиращ резултатите от ревизия на „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и предоставената информация от данъчната администрация на С.. Ревизираното дружество е представило доказателства, които съдържат различни данни за място на съхранение и транспортиране на стоките. Данните в базата на НАП не потвърждават превоза на стоките. Приходната администрация на С. е опровергала информацията от представените международни товарителници от жалбоподателя за превоза на стоките. „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД не е осъществило реално фактурираните продажби на същите към LUAL PLAST SAS, Италия. Притежаването на фактури за покупки и отразяването им в счетоводството на получателя им не са достатъчно доказателство, че те документират реално осъществени доставки на стоки. С РА е прието е, че издадените фактури от „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са с цел упражняване право на данъчен кредит от жалбоподателя. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1ичл. 69, ал.1 ,.т 1от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, по тях е отказан данъчен кредит в размер на 149 231,82 лв. Отбелязано е, че поради неправомерното начисляване на данъка с тях е изпълнено и условието по чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.
Въз основа на Решение № 216 от 15.02.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С. за м. 06.2021 г. и на основание чл. 70, ал. 5от ЗДДС, с РА е отказан данъчен кредит по фактури № 152 от 28.06.2021 г. и № 156 от 30.06.2021 г., издадени от „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД, в размер на 36 384,00 лв. В РД е посочено, че с тях неправомерно е начислен ДДС. Те са погрешно съставени документи по смисъла на чл. 116, ал. 3 от ЗДДС.
В хода на настоящето производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.
По искане на оспорващия е допусната, изслушана и приета ССЕ, изготвена от вещото лице Л. З., което изцяло се кредитира от съда. Важно е да се отбележи, че експертът подробно и в табличен вид е описал процесните фактури по данъчни периоди, номер, дата, наименование на доставчика, предмет на доставката, количество, данъчна основа , ДДС и обща сума. Въз основа на всяка фактура в счетоводните регистри на жалбоподателя е отразена счетоводна операция, която за 2всички фактури има следния обобщен счетоводен израз:dtc/ка 304/1 „Стоки“ – 928 079,04 лв. и dt с/ка 4531/1 „Начислен

ДДС за покупките“ – 185 615,82 лв. о kt с/ка 401/1 „Доставчици“ – 1 113 694,86 лв., като получените стоки са отразени по дебита на 3041/1 „Стоки“ с количество и стойност.
В отговора на втория поставен въпрос експертизата е посочила, че в първата част на отговора са фактурите, които обосновават извършените доставки към и от оспорващия към клиента Lual plast sas di Troneli Maurizio&C.I.&C. Във втората част на отговора са посочени фактурите, при които е налице несъответствие в съдържанието на документите, приложени към посочените фактури и които не обосновават изцяло извършени счетоводни операции.
При отговора на последния въпрос, експертът е посочил, че в таблица са отразени получени доставки на черна гранула от жалбоподателя от доставчиците „Би.Кемикълс България“ ЕООД, „Итал сервиз груп“ ЕООД, „Гаппласт България“ ЕООД. Всяка доставка е посочена по номер и дата на фактурата, количество, предмет на сделката и сума без ДДС. Общото количество на доставките е 240 000 кг. Отново в табличен вид са проследени извършените доставки на черна гранула от оспорващия към Lual plast sas di Troneli Maur (Италия) Transport (A.), посочени по номер и дата на фактурата, количество, предмет на сделката и сума в евро и лева. Извършено е изписване на продадените стоки след всяка доставка. Направена е съпоставка на получените доставки от „Би.Кемикълс България“ ЕООД, „Итал сервиз груп“ ЕООД, „Гаппласт България“ ЕООД и извършените доставки от оспорващия към Lual plast sas di Troneli Maur (Италия) Transport (A.) си съответстват по вид и количество. Експертът е направил извод, че стоките, получени от „Би.Кемикълс България“ ЕООД, „Итал сервиз груп“ ЕООД, „Гаппласт България“ ЕООД са били използвани за извършване на последващи доставки към Lual plast sas di Troneli Maur (Италия) Transport (A.).
По искане на жалбоподателя са събрани гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели в режим на довеждане – свидетелите С. З. и И. К., които потвърдиха подписите си на представените от жалбоподателя Протоколи и подробно описаха извършваната от тях дейност. Съдът кредитира свидетелските показания.
Приетите в откритото съдебно заседание, проведено на 21.05.2025 г., протоколи, представени от оспорващия не променят отговорът на втория въпрос от ССЕ, доколкото удостоверяват начина на прехвърляне на процесната стока.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.
Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.
Между страните не се спори, че са извършени ревизии на „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от м. 05.2021 г. до м. 07.2021 г., за която е съставен РА № Р-2222-10210-07092-091-001 от 28.04.2022 г. - влязъл в сила.
За да не признаят право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите са

приели, че не са изпълнени изискванията на чл. 6, чл. 68, ал. 1, т. 1и чл. 69, ал.1 ,.т 1от ЗДДС, както и на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.
Посочените правни основания предвиждат следното:
Съгласно чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1. получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В чл. 69, ал.1 законодателят е предвидил, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне: 1. данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.
В чл. 70 ЗДДС са предвидени хипотезите, при които правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, като в ал. 5 е въведено, че не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно.
В чл. 6, ал. 1 ЗДДС е записана дефиницията на доставка на стока по смисъла на този закон, а именно: прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.
Съгласно чл. 17, ал. 1от ЗДДС, място на изпълнение при доставка на стока, която не се изпраща или превозва, е мястото, където стоката се намира при прехвърляне на собствеността и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик или при фактическото предоставяне на стоката по чл. 6, ал. 2 от закона.
В случая, към момента на извършване на доставките от „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД пластмасата черна гранула е била на територията на С., в склад на SITKOMP D.O.O., Декани, без същата да се изпраща и транспортира. Мястото на изпълнение на фактурираните
Доставки от „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД към „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД с фактури № 152 от 28.06.2021 г. и № 156 от 30.06.2021 г. е на територията на С.. За същите не са приложими разпоредбите на ЗДДС. В този случай правилно е прието от ревизиращите, че доставчикът неправомерно е начислил ДДС във фактурите. Обстоятелство е установено при ревизия на „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от м. 05.2021 .г до м. 07.2021 г., за резултатите от която е съставен РА № Р-2222-10210-07092-091-001 от 28.04.2022 г. - влязъл в сила. Настоящият съдебен състав приема, че е обвързан с изводите и констатациите на влезлия в сила РА на „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД, поради което приема, че правилно органите по приходите са направили извод, че за оспорващия не възниква право на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5от ЗДДС. Споделя се изводът, че издадените фактури от „ИТАЛ СЕРВИЗ ГРУП“ ЕООД са погрешно съставени документи по смисъла на ЗДДС Съгласно чл. 16, ал. 3от ЗДДС за погрешно съставени документи се смятат и издадените фактури и известия към тях, в които е начислен данък, въпреки че не е следвало да бъде начислен.
От материалите по делото се установява, че правилно органите по приходите са направили извод, че фактури № 2491 от 30.06.2021 г. и № 2493 от 30.06.2021 г., издадени от оспорващия към GTL TRANSPORT GmbH, А. не документират вътре общностна доставка (ВОД), а доставки на стоки с място на изпълнение на територията на С.. И по

отношение на тези фактури не са приложими разпоредбите на ЗДДС. В тази връзка следва да се вземат предвид доводите, които се съдържат в Решение № 216 от 15.02.2023 .г на директора на дирекция ОДОП С. и които са изпълнени от ревизиращия екип. Това е така, тъй като чл. 17, ал. 2 от ЗДДС посочва, че мястото на изпълнение при доставка на стока, която се изпраща или превозва от доставчика, получателя или от трето лице, е местонахождението на стоката към момента, в който се изпраща пратката или започва превозът и към получателя.
Не е спорно, че към момента на продажбата пластмасата черната гранула е била на територията на С., откъдето е започнал превозът й до Италия.
При тези данни, настоящият съдебен състав приема, че правилно с РА е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ" ЕООД в размер на 149 231,82 лв. В хода на съдебното производство не бяха ангажирани писмени и гласни доказателства, които да опровергаят изводите на органите по приходите, базиращи се на данните, събрани в хода на двете ревизионни производства, данни за които са подробно описани в РД.
Безспорно е, че предмет на доставка по спорните фактури са родово-определени вещи - пластмаса, черна гранула. Когато се касае за доставка на стоки следва да се установят фактите за прехвърляне право на собственост върху тях от вписания във фактурата доставчик и свързаните с това обстоятелства, касаещи придобиване право на собственост върху същите по вид и количества стоки от получателя им, съхранение, транспорт, предаване, последващо ползване на същите от получателя им и др.
По време на първата ревизия жалбоподателят не е представил протоколи, удостоверяващи приемо-предаването на стоките по спорните фактури. При повторната ревизия като доказателства за това е представил копия на Протоколи за прехвърляне на право на собственост. С изключение на протокола към фактура No1/23.02.2021 ,.г издадена от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, в тях е посочено, че стоките ес намират в склад на SITKOMP D.O.O., [населено място], С. и остават за отговорно пазене в склада докато новият собственик не разпореди експедицията им. Чуждестранният търговец е потвърдил, че за процесните периоди е складирал стоки единствено за „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, във връзка с които е извършил услуги по разтоварване, съхранение, товарене. Това оборва твърдението на ревизираното дружество, че е придобило право на собственост върху стоките, предмет на доставки по издадените фактури от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в склад на SITKOMP D.O.O., находящ се в [населено място], С.. В този смисъл са й представените в хода на съдебното производство Протоколи за прехвърляне на собственост (л. 191 – 194). Макар подписите на последните да бяха потвърдени от страна на разпитаните свидетели, те не опровергават изводите на органите по приходите, доколкото с Протокол за прехвърляне на собственост се прехвърля такава.
В Протокола за прехвърляне на право на собственост към фактура № l от 23.02.2021 г., издадена от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, е посочено, че стоките се намират в склад, находящ се в [населено място], ул. Н. Б.“ № 6, без конкретни данни за този склад - складодържател, номер и т.н., и остават за отговорно пазене в същия, докато новият собственик не разпореди експедицията им.
При насрещна проверка „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД - дружество, сочено аз превозвач на

стоките по издадените фактури от спорните доставчици, е декларирало, че те са натоварени от негов склад, находящ се в [населено място], [улица] № 6, за което ще представи договори за съхранение на стока, без да е представило такива. Това противоречи на твърдението на жалбоподателя, че мястото на товарене на стоките е в склад на SITKOMP D.O.., находящ се в [населено място], С.. Ф., че „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД не е представило договори за съхранение на стоки не потвърждава заявеното от оспорващия, че стоките по фактура № 1 от 23.02.2021 г., издадена от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, са натоварени от склад, находящ се в [населено място], [улица].
Съдът споделя отбелязването, че в хода на двете ревизионни производства „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД не е представило документи, с които е разпоредило на SITKOMP D.O.O., [населено място] и складодържателя на обекта, находящ се в [населено място], [улица], извършването на експедиция на стоките - предмет на спорните покупки - писма, кореспонденция по електронен път и т.н.
Предвид така посочените данни, съдът намира, че ангажираните протоколи за прехвърляне на право на собственост не удостоверяват реално предадени стоки от „Б.И. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД И „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД на „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД.
Не може да се сподели твърдението на оспорващия, че с представените от международни товарителници в хода на двете ревизионни производства се обективират реално извършени експедиция и превоз на стоките по издадените фактури от спорните доставчици към сочено за получател на същите - LUAL PLAST SAS, Италия.
В хода на двете ревизионни производства „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД е представило различни ЧМР за доказване на превоза на стоките по издадените фактури от „БИ. КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Достоверността на представените ЧМР при предходната ревизия е оборена при повторната такава въз основа на представени обяснения и документи от вписания в тях превозвач - „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД и дружеството, чийто склад е вписан като място на товарене - „ШЕНКЕР“ ЕООД. Не са налице и записи в базата данни на Агенция Митници, модул „Пътни такси и разрешителни режими“ за преминаване през ГКПП на Б. за МПС с регистрационни номера, посочени в международните товарителници на датите на изготвянето им. Достоверността на представените товарителници при повторната ревизия не е доказана. Словенският търговец SITKOMP D.O.O., чийто склад е вписан в ЧМР като място на товарене на стоките, не е потвърдил експедиция на черна гранула към LUAL PLAST SAS, Италия и EMMECI S.r.l, 34170 Gorizia, I., вписани в международните товарителници съответно за получател и разтоварен пункт. Декларирал е, че на 19.01.2021 г. от склада му не са товарени стоки за експедиция от „БИ.КЕМИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и не разполага с ЧМР, документиращо товаренето и експедицията на стоките по фактура No2273 от 15.01.2021 г., с получател LUAL PLAST SAS, Италия, произходът на които е удостоверен с фактура № 89 от 14.01.2021 г., издадена от „БИ. КЕМИКЬЛСБЪЛГАРИЯ“ ЕООД. „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД - дружеството, вписано като превозвач в ЧМР, е представило копия на международни товарителници, в които за място на товарене е вписано „Ш Е Н К Е Р“ ЕООД, [населено място], бул. Европа. За доказване на превоза на стоките по издадените фактури от „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, предмет на последваща продажба към

LUAL PLAST SAS, Италия, жалбоподателят е представил копия на международни товарителници, ведно с опаковъчни листа. В ЧМР, с изключение на приложеното към фактура № 2340 от 24.02.2021 г. за място на товарене е вписано SITKOMP D.O.0., С., получател - LUAL PLAST, Италия и разтоварен пункт - EMMECI SRL, Италия. Достоверността им е оборена въз основа на представената информация от SITKOMP D.O.O., С., чийто склад е вписан в ЧМР като място на товарене на стоките, и „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД - дружеството, вписано като превозвач в ЧМР. Словенският търговец не е потвърдил експедиция на стоки към LUAL PLAST SAS, Италия и EMMECI S.r.1, 34170 Gorizia, I., вписани в международните товарителници съответно за получател и разтоварен пункт. „ИТАЛ ТРАНС ГРУП“ ЕООД -дружеството, вписано като превозвач в ЧМР, е представило копия на международни товарителници, данните от които не съответстват на представените ЧМР от оспорващия. В тях за място на товарене на стоките е вписано [населено място], [улица], в кл. 2 за изпращач е налице печат на „ИНТЕРПЛАСТ БГ“ ЕООД. За доказване на превоза на стоките - предмет на доставка по фактура № 2340 от 24.02.2021 г., с получател LUAL PLAST SAS, Италия, жалбоподателят е ангажирал 2 ЧМР, в които са вписани различни данни за дата на съставяне и регистрационни номера на МПС.

В хода на предходното ревизионното производство, от органите по приходите са инициирани насрещни проверки „БИ. КЕМИКЪЛСБЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ГАППЛАСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Връчени са ИПДПОЗЛ, по които не са представени доказателства. Не е осигурен достъп до счетоводните регистри и първични документи в оригинал на доставчиците. Вследствие на това, ревизиращите не са установили счетоводни записвания за приходи от извършените доставки и разходи във връзка с фактическото извършване на процесните доставки.

Практиката на СЕС намира, че правото на данъчен кредит е свързано с осъществена реална доставка. Съдът на ЕС не ограничава по никакъв начин възможностите за изследване на въпроса дали доставката е осъществена реално и не лимитира какви обективни факти от действителността могат да бъдат анализирани за тези цели. Това е така, тъй като те варират значително според спецификите на конкретния случай. В т. 32 от Решение на СЕС от 06.12.2012 .г по дело С-285/2011 г. СЕС е напомнил, че всяка прилагаща юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по спора, за да определи дали получателят на спорните доставки може да упражни право на приспадане на основание тези доставки.

Ползването на право на приспадане на данъчен кредит по документи с невярно съдържание, които не са съставени в резултат на действително развили се търговски взаимоотношения, се квалифицира от СЕС като позоваване на правото на приспадане с измамна цел или с цел злоупотреба - Решение от 06 декември 2012 г. по дело С-285/11, „БОНИК“ ЕООД, .т 36. Ползването на данъчен кредит с измамна цел не се толерира от закона. Извод за наличие на такава следва да се направи въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства и установените обективни данни, както са сторили органите по приходите в настоящото производство.

По тези съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а

РА да се потвърди като правилен и законосъобразен.
При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски и да се осъди „Интерпласт БГ“ ЕООД да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 230,00 евро, определено на основание чл. 161, ал.1, изр. последно ДОПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП) вр. чл. 25, ал. 2 вр. ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като процесуалният представител на ответника заяви определяне на минимално възнаграждение.
Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Интерпласт БГ“ срещу ревизионен акт № Р – 2200–22230–00959–091-001 от 11.01.2024 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник на сектор „Ревизии“, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 552 от 25.04.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място], в оспорената част на установената данъчна загуба за 2020 г. и установените задължения за ДДС за периоди м.11.2020 г., от м. 01.2021 г. до м. 03.2021,. м. 05.2021 г. и м. 06.2021 г., ведно със съответните лихви.
ОСЪЖДА „Интерпласт БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 230,00 (двеста и тридесет евро) евро.
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: